

kowego w ZZD Kołuda Wielka i uczestnicząc w konferencjach i zjazdach naukowych.

Profesor Maciej Osikowski uczestniczył w pracach wielu komitetów i organizacji opiniotwórczych, takich jak: Rada Naukowo-Techniczna przy Ministrze Rolnictwa, Rada Naukowa Instytutu Zootechniki, Komitet Nauk Zootechnicznych PAN, Komitet Redakcyjny Roczników Nauk Zootechnicznych. Był członkiem Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego, NOT-SITR, Zarządu Regionalnego Związku Hodowców Owiec i Kóz w Bydgoszczy. We wszystkich tych organizacjach starał się brać czynny udział i aktywnie wpływać na ich działalność. Prowadził prace hodowlane w wielu renomowanych stadach owiec (SK Moszna, POHZ Dobrzyńewo, IZ ZZD Melno).

Profesor Maciej Osikowski opublikował łącznie około 200 prac naukowych i około 150 różnego rodzaju opracowań popularnonaukowych, wiele ekspertyz dla potrzeb instytucji obsługujących rolnictwo. Był życzliwym, ale i wymagającym recenzentem wielu publikacji naukowych. Starał się współpracować ze wszystkimi owczarskimi ośrodkami naukowymi, służąc własną wiedzą dla rozwiązywania istniejących problemów. Zawsze szanował osiągnięcia innych, gdyż widział w nich włożoną pracę, a nie konkurencję. Nie interesowały go spektakularne sukcesy, a tylko bardzo pewnie ugruntowane rezultaty, które odpowiedzialnie można wdrożyć do pra-

tktyki produkcyjnej. Zarówno w podejmowaniu wniosków naukowych, jak i również w kontaktach międzyludzkich cechował się rzetelnością i życzliwością. Jakże wielu, tzw. młodych pracowników korzystało z Jego bezinteresownej pomocy naukowej. Nestor polskiego owczarstwa prof. dr hab. Janusz Zaluska, podczas pogrzebu w kościele parafialnym w Ludzisku, powiedział: „*Profesor Maciej Osikowski był niezwykłą osobowością, taką co tylko co jakiś czas pojawia się w naszej działalności zawodowej*”. Wszyscy bliżsi i dalsi współpracownicy, przyjaciele i koledzy w pełni odczuli wielką stratę poprzez „odwołanie” Profesora Macieja Osikowskiego z tej ziemskiej działalności.

Dużą zasługą Profesora było stworzenie w Kołudzie Wielkiej zespołu współpracowników, którym starał się przekazać wszystkie swoje umiejętności i zasady etyczne pracownika naukowego. Szanował zawsze indywidualne wartości pracowników i starał się ich rozwijać poprzez bardzo życzliwą, ale i wymagającą ocenę.

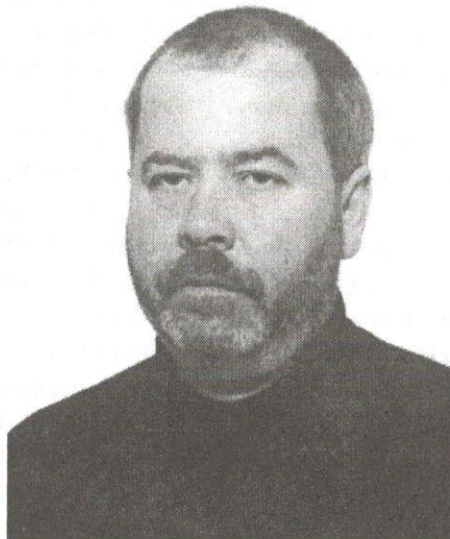
Pozostanie w pamięci wszystkich bliższych i dalszych współpracowników, jako wybitna osobowość naukowa, realista i przyjaciel.

Kazimierz Korman

Wspomnienie o Profesorze Jacku Owsiannym

Dnia 29 kwietnia 2006 roku zmarł nagle w wieku 50 lat dr hab. Jacek Owsianny prof. nadzw., pracownik naukowo-dydaktyczny Katedry Hodowli Trzody Chlewnej Akademii Rolniczej w Szczecinie.

Jacek Owsianny urodził się 23 czerwca 1956 roku w Szczecinie. W 1981 roku ukończył studia magisterskie na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczej w Szczecinie. Bezpośrednio po ukończeniu studiów rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną na macierzystym wydziale, początkowo w Katedrze Zoologii, a następnie (od 1985 r.) w Katedrze Hodowli Trzody Chlewnej. Pracę doktorską, wykonaną pod kierunkiem prof. dr. hab. Romana Czarneckiego, obronił z wyróżnieniem w 1988 roku. W 1997 roku, na podstawie dorobku

naukowego i rozprawy pt. „Wielkość jąder u młodych knurów jako kryterium oceny ich przydatności rozplodowej i płodności ich siostr”, uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego, a w dwa lata później został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego Akademii Rolniczej w Szczecinie.

Zainteresowania badawcze Jacka Owsiannego ukierunkowane były na zagadnienia rozrodczości świń. W ramach tej problematyki prowadził badania w dwóch kierunkach:

– kształtowanie odpowiedniego poziomu rozrodczości loch z uwzględnieniem czynników zwią-

zanych z warunkami odchowu prosiąt, żywienia młodzieży hodowlanej oraz czynników stymulujących ich rozrodczość;

– wpływ czynników genetycznych i pozagenetycznych na odchów i przydatność rozplodową młodych knurów.

Jego dorobek naukowy obejmuje 163 pozycje, w tym 62 oryginalne prace twórcze, opublikowane w czasopiśmie naukowych krajowych i zagranicznych oraz 73 komunikaty

naukowe. Wiele komunikatów prezentował na konferencjach zagranicznych, zwłaszcza konferencjach Europejskiej Federacji Zootechnicznej.

Pod Jego kierunkiem wykonano 17 prac magisterskich oraz 1 pracę doktorską. Był promotorem kolejnych dwóch prac doktorskich, których obrona jest przewidziana jeszcze w tym roku. Jest współautorem 5 skryptów dydaktycznych. Napisał wiele recenzji wydawniczych. Był członkiem wielu różnych komisji uczelnianych i wydziałowych.

Jacek Owsiany był członkiem Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego, od 2001 roku pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Koła szczecińskiego PTZ i był współorganiza-

torem LXVI Walnego Zjazdu Naukowego tego Towarzystwa w 2001 roku. Był również członkiem, a od 2000 roku sekretarzem, Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego.

Za działalność naukową, dydaktyczno-wychowawczą i organizacyjną został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, odznaką Zasłużony Pracownik Rolnictwa oraz kilkakrotnie wyróżniany nagrodami JM Rektora Akademii Rolniczej w Szczecinie.

Profesor Jacek Owsiany pozostanie we wspomnieniach i serdecznej pamięci współpracowników, przyjaciół, uczniów i wychowanków.

Prof. dr hab. Eugenia Jacyno

KRONIKA

50 lat Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt Akademii Rolniczej w Szczecinie

W mijającym właśnie roku akademickim 2005/2006 w Akademii Rolniczej w Szczecinie obchodzono Jubileusz 50-lecia powstania Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt. Uroczystości jubileuszowe, jak to zwykle w takich przypadkach bywa, były doskonałą okazją do rozważań o roli, jaką Wydział odegrał w kształceniu młodzieży akademickiej, jak również w rozwoju nauki nie tylko z zakresu zootechniki, ale także szeroko rozumianych nauk przyrodniczych.

W okresie minionych 50 lat Wydział przechodził bardzo głębokie zmiany strukturalne, dynamicznie rozwijał kadrę naukową oraz poszerzał ofertę kształcenia o nowe kierunki studiów. Wydział pod nazwą Wydział Zootechniczny został powołany we wrześniu 1955 roku, a do jego organizacji w owym czasie w znacznym stopniu przyczynili się: prof. Antoni Linke – pierwszy dziekan, profesorowie Józef Kolowca i Marian Kubasiewicz – prodziekani oraz założyciele poszczególnych Katedr – Leon Feliński, Janusz Zauska i Piotr Znaniecki.

W początkowym okresie istnienia Wydział obejmował zaledwie sześć Katedr: Anatomii Zwierząt, Fizjologii Zwierząt, Ogólnej Hodowli Zwierząt, Szczegółowej Hodowli Zwierząt, Zoologii i Żywienia Zwierząt. Po zaledwie dwóch latach funkcjonowania Wydział włączono do Wydziału Rolniczego, zachowując dotychczas funkcjonujące jednostki organizacyjne i nowo utworzoną Katedrę Zoohigieny. Trzeba było czekać 10 długich lat na ponowne powołanie Wydziału, w roku 1968. W strukturze organizacyjnej znajdowały się wówczas: Instytut Biologicznych Podstaw Hodowli Zwierząt oraz Instytut Hodowli i Technologii Produkcji Zwierzęcej, a także Katedra Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej. W roku akademickim 1983/1984 powrócono do tradycyjnej struktury, tworząc Katedry oraz Zakłady.

Wielce znaczącym wydarzeniem w długoletniej historii było podjęcie przez Senat uczelni, 29 maja 1998 roku, uchwały zmieniającej nazwę Wydziału Zootechnicznego na Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt. Decyzję tę usankcjonował minister Edukacji Narodowej odpowiednim rozporządzeniem, wydanym w kwietniu 1999 roku.

Obecną strukturę Wydziału stanowi 15 jednostek – 13 samodzielnych katedr (w ramach których funkcjonują 2 zakłady oraz 11 pracowni) oraz 2 samodzielne zakłady.

1. Katedra Anatomii Zwierząt – kierownik: dr hab. Maciej Melosik, prof. nadzw.

2. Katedra Fizjologii Zwierząt i Cytobiologii – kierownik: prof. dr hab. Wiesław Skrzypczak

3. Katedra Genetyki i Ogólnej Hodowli Zwierząt – kierownik: prof. dr hab. Marek Kmiec

– Pracownia Genetyki Molekularnej – kierownik: dr Hanna Kulig

4. Katedra Higieny i Profilaktyki – kierownik: prof. dr hab. Aleksandra Balicka-Ramisz

– Pracownia Profilaktyki Parazytologicznej – kierownik: dr inż. Bogumiła Pilarczyk

5. Katedra Hodowli Koni – kierownik: prof. dr hab. Ryszard Piłkuła

– Pracownia Polimorfizmu Białek Krwi Koniowatych – kierownik: prof. dr hab. Ryszard Piłkuła

6. Katedra Hodowli Ptaków Użytkowych i Ozdobnych – kierownik: prof. dr hab. Alicja Dańczak

7. Katedra Hodowli Trzody Chlewnej – kierownik: prof. dr hab. Roman Czarnecki (prof. dr hab. Eugenia Jacyno obecnie pełni obowiązki kierownika Katedry).